

יעקב מציע לחלק המועצה הסדעית לשלוש: 1) למחקר רטואי, 2) למחקר חקלאי, 3) למחקר העייתי ובנין. להחיעץ עם פלאוס בדבר המחקר החקלאי.

- יבאל בא אצלי שריו בדאגה על ההתפתחויות בכזרה התיכון. אני שריו בדאגה לא פחות מכנו אולי. אין ספק שעבר הירדן, פרס ומטרים הככו הקערה על פיה, ויש לחשוש שאמריקא תלך כאנגליה לפני מלחמת העולם השניה - בדרך פיוס.

15.10.51

בחמש בא אצלי דייוויס והגיש לי חזכיר מטעמו על הזמנת מצרים כחבר מייסד בחיקוד הכזרה התיכון. גם פה צוין שהגנת המזרח הקרוב היא חיונית. אה"ב, אמריקא, אנגליה, צרפת ותרסיה מוכנות להשתתף עם שאר ארצות ביסוד החיקוד והזמינו מצרים להשתתף כחבר מייסד".

אטראי לדייוויס שאנו מכרכים החענינות אמריקא בהגנת המזרח התיכון, אולם השיטה שנקטו בה מעוררת בנו חששות כבדים מטעם כללי ומטעם פרטי. אך אנו חוששים שאין מטעם (agitation) בהתמכרות על מצריכ. זו לא תלחם על חירות ודימוקרטיה, לא תלחם בגולשים רוסים, כטעם שלא תלחמה במלחמת העולם הראשונה והשניה. אין בה חירות ודימוקרטיה, וחירות ודימוקרטיה בעולם לא חשובות לה, וזו אסליה להציה שהיא מוכנה להלחם על דברים אלה. ב) כצעד זה אנו רואים סכנה לבטחוננו ולעצם קיומנו. זיונה וחידוקה של מצרים לא יכוון אך מעם נגד אויבי החירות והדימוקרטיה - אלא אך ורק נגדנו. מצרים המרהה פי מועצת הבטחון, הכריזה שהיא במצב מלחמה איתנו, בניגוד להחלטת מועצת הבטחון, וצעד זה רק יגביר חוצמתה. דייוויס ענה שהממשלות טעשו זאת - אמריקא, אנגליה, צרפת, אבסטרליה, ניוזילנד, דרום אפריקא הן שהידירות הסובות ביותר לישראל, לקחו בחשבון חששותינו, יש הנהירו שלוש ~~אמצעים~~ המעצמות, ואז הקריא סכתב - בלי למסרו לידי - הודעה הסכונת להטקטונו. אמרתי לו שזהו הוויכוח טהיה לנו צט הממשלה

האנגליה ערב מלחמת העולם השנייה. בט אז אמרו לנו שהמזרח התיכון חשוב, שיש לרכוש ידידות עמיה, בלי זה - אפשר להפסיד המלוכה בראשייתה. אנחנו אטרנו שזוהי איזוסייה, שעמים אלה לא יעמדו לימין אנגליה בין כך ובין כך, והקרבת ישראל לא תועיל. וכך הווה.

דייוויס טען שמוכרחים להגן על המזרח התיכון, כי יש פה קו אום, ואט לא יהיה פה כוח - יכנס מי שהוא אחר. אמרתי שזה נכון, אבל הכוח הוא לא מצרים, כי לה לא איכפת. הכוח הן רק שהי מדינות במזרח התיכון, אבל כוחן בלבד לא ספיק ונחוץ כוח של אנגליה ואמריקא.

דייוויס טען שאין להם אטליה. יודעים שמצרים לא חילחם, אבל יש חשיבות איסטרטגית להקום, וחושבים ראולי ע"י כך ישברו הקפאון, ויטנו היחסים.

דייוויס היה נכון בדברו והורגש שהוא מדבר בלי בטחון ושכנוע פנימי. הוא סיגר לי דרך אבק שברדיו הודיעו כאילו מצרים דוחה הצעה ארבע המעצמות.

אמרתי לו שצעד זה יגביר היאבון מצרים. הסכסוך עם סודן במקומו עומד. מצרים רוצה לא רק לטפה סודן - אלא כל אמריקא הצפונית. הצעד הזה רק יעלה אצא הכרטיזזה של מצרים בעולם הערבי.

- בערב בא אלי בן ארצי על פי הזמנתי. ראש אגא אינו יכול למעול בלי *intelligent anticipation*. זה יתכן כשיש אליו אמון והוא יודע מה הן התכניות. בעצם בישיבות המטה דובר רק על עניינים של מה בכך. עיקר הדברים נחתכים בישיבה אחי, והוא לא יודע על כך. המטה הוא כולו "אג"סי". יגאל בא סאג"ם. מוסקה ראש אג"ם. במקום שלושה אגמים נפרדים - אג"ם, אכא, אבא, וסגן ראש מטה על כולם, יש מצב יזראש אגם הוא סגן ראש המטה. הוא מקבל הוראות מקצין בדרגה שביעית. הוא יודע שהוא רע, יותר רע משחושבים עליו, אבל רע מציל הצבא. למען אפשר עבודתו דרוכה:

1) אחריות שיחופית במטה, 2) אישון, 3) הגדרה טמכות משרד הבטחון מצד אחד, היל

האוויר מצד שני - וטמכות אגא.

שאלתיו אם יש לו עוזרים שמסוגלים לקחת מקומו - ענה בשלילה. הלך סגן האלוף דשא
(לפי דברי נחמיה - איש מפ"מ).

- זיאמה בא אצלי. רוצה ללכת לאמריקא להשיג 150.000 הדולר שהבטיח דובינסקי לדעוס
יטהה כשלושה ארבעה שבועות. לדבריו פנחס מלא רוגז עלי ועל קפלן. השיחה שלי אחר
לא הניחה דעתו, להיפך. הוא חושש למצב רוחו. יש לסדר המכלגה, ברכת לא מתאים,
הוא כציע ביהן למזכיר. מחר נתייעץ על כך.

16.10.51, יום ט"ז חשוון תשי"ב.

עובדי משרד הבטחון ערכו לי שלא מדעת יום הולדת - שאין לי היום. הדבר נודע להם
מ"דבר/".

- איתן בא. ועדת הפיוס פרסמה חסוכת שני הצדדים בענין אי-ההקפה והודיעה שהחשובות
מניחות דעתן. אמרתי לו שנפרסם הודעתנו שאין התשובה הערבית מניחה דעתנו. איתן
כמקפץ אם רצוי לעשות זאת. אמרתי לו: לאחר שהם קיבלו הודעתנו ולא הכניסו אותה
בפרסום שלהם - הרי אנו מוכרחים לפרסם אותה. ישאל דעת משה.

- דינבורג ובן יהודה על יחסים הדדיים ביניהם לבין עצמם וביניהם לבין סגן השר,
הרב כהנא, בן יהודה דורש שסגן השר לא יוכל לדרוש דו"ח ממנהל החינוך, ושלא יהיה
מחיצה בינו ובין השר, עד כאן צדק. יש לברר מהו הפקידו של כהנא בקשר עם החינוך
הדתי, לאחר שיש זרמים אבסורדניים.

יסיבה עם נציגי הקבוצים על גיוס בנות הקבוץ חייכות גיוס וכן נשי פלואים (בלי ילדים)
לכען המעברות שהצבא ישפל בהם. לא נשמעה התנגדות.